

MI A KÜLÖNBSÉG A SZELLEMI ÉS LELKI EMBER KÖZÖTT?

*2018. március 25. – Fábíán Attila élőben elhangzott
tanításának szövege belső használatra*

Dicsőség az Úrnak! Köszönöm, igazán otthon érzem magam közöttetek, mert nagyon kedvesek vagytok velem. Nagyon jók vagytok hozzám, és igazán boldog vagyok azért, mert harmadik alkalommal is itt állhatok előttetek, és szolgálhatom felétek Isten Igéjét. Nagyon köszönöm Istennek ezt a lehetőséget, ezt a kegyeltséget. Köszönöm Erzsikének, hogy rám bízta ezt a három alkalmat, hogy egy tanítással jöjjenek elő. Hadd kérdezzem meg, hogy hányan szeretnétek túláradást az életetekben? Ó, kézerdő van a magasságban! Halleluja! Hányan szeretnétek azt, hogy a saját életedben, a családotok életében, a gyermeked életében, a gyülekezetben egy igazi túláradás legyen? Istentől való túláradás! Itt van a kezemben egy pohár, körülbelül kétharmadig van vízzel. Mikor fog ebből kicsordulni a víz? A túlcordulást valami megelőzi: az, hogy előtte tele kell lennie! Amíg nincs tele, addig nem lesz túlcordulás. Ezért is jött a szívemre, hogy a tanításnak azt a címet adjam, hogy hogyan léphetünk be a teljességbe, hogy a teljesség elérésével túl tudjunk csordulni. Az elmúlt két alkalom, és a mai is arról szól, hogy segítséget kíván nyújtani mindannyiunknak abban, hogy belépjünk arra a helyre, amit Isten elrendelt számunkra, hogy túlcordulóak legyünk életünk minden egyes területén.

Ha visszanezünk az elmúlt két alkalomra, csak egy pár mondatban összegezzük, hogy miről volt szó. Az első alkalomnak az volt a címe, hogy a szív becsületessége. Sokan itt voltak, hallottátok. Az előző alkalomnak az volt a címe, hogy tiszta lelkiismeret. Először arról beszéltünk, azt boncolgattuk egy kicsit, hogy nagyon sok minden kell ahhoz, hogy az ember élete kiteljesedhessen, hogy igazán teljességben legyen, igazi bőségben legyen. Az imádság, a hűség, a gyülekezetben járás, a Biblia olvasása és sok minden, de a legfontosabb az a szív, amiből mindez kifolyik, kiárad. Általában a tisztességről, a becsületességről, ha beszélünk, vagy ha ránézünk valakire, aki ebben megbukott, akkor nem úgy történik egy ilyen jellegű bukás, hogy az ember éli erkölcsösen az életét, és egyszer csak hirtelen elesik, hanem abból a bizonyos egész teljességből mindig egy picit szelet lejön, és mindig fordul el egyre jobban, míg aztán teljesen elfordul az illető. Erről beszéltünk az első alkalommal.

Múlt héten a szív becsületességéről beszéltünk valamelyest, érintőlegesen, és sok más dologról is, hogy mi kell még ahhoz, hogy valóban arra a helyre kerüljünk, ahol nekünk lennünk kell. Említettük, hogy meg kell találnod a helyedet a Krisztus Testében, meg kell találnod azokat az ajándékokat, azt az elhívást, amit Isten neked személyesen adott.

Mert van Istentől, a mennyből egyenesen egy terv, egy elhívás, ami csak a tiéd. Ha ezt megtalálod, ha erre nézel, akkor tudsz beteljesedni. Akkor tudsz csak teljessé lenni. Nem tudod a saját életedben azt a teljességet megélni, ha azt akarod tenni, amit én teszek, vagy amit a melletted ülő. Azt kell tenned, amit Isten tőled kér. Azt kell meghallanod, és azt kell megcselekedned! Halleluja! Beszéltünk múlt héten a halogatásról, a felelősségvállalásról, és nagyon sok mindenről nem beszéltünk, amiről lehetne, de próbáltam beleszűkíteni ebbe a három alkalomba mindent, ami beleférhet.

Mai alkalommal tovább lépünk, és nem is mondhatom azt, hogy befejezzük ezt a tanítást, csak abbahagyjuk. Ott kezdeném, hogy az én prédikációs stílusom, ahogy én szolgálni szoktam, az olyan, hogy belőlem sokszor vissza kell venni sokat, hogy az Úr ki tudjon teljesedni. Tehát az én prédikációs stílusomban benne van a lehetőség, hogy aki hallgat engem, félreértheti, vagy megsértődhet. Isten látja a szívemet, hogy soha-soha nem volt szándékom senkinek a megbántása, és nem is érkezett hozzám töletek visszajelzés ezzel kapcsolatban az elmúlt két hétben sem. Vagy csak nem merte senki mondani. Csak jó és pozitív véleményeket hallottam, köszönöm ezt nektek. De a mai napon kiélezném ezt, hogy figyelj oda arra, hogy amit hallgatsz, azt hogyan hallgatsz! Jézus is ezt mondta, hogy meglássátok, mi módon hallgátok Isten beszédét! Nem szabad megengednünk, hogy valami keserűség, vagy tüske a szívünkbe hatolva megsértsen bennünket! Ha valamit nem értesz, hogy miért úgy mondtam, vagy miért azt mondtam, miért úgy fejeztem ki magam, akkor nyugodtan kérdezd meg, hogy Attila, azt miért úgy mondtad? Mert tudod, Jézus is valamikor kiigazított, keményen szólt, de sohasem volt durva. Mégis amikor arról beszélt, hogy ennetek kell az én testemet, innotok kell az én véretem, akkor sokan, akik Őt követték, ezt nem értették, és megbotránkoztak, hogyan lehetséges ez? Olvassuk a János evangélium 6. fejezetében, hogy utána nem követték már Őt. Elfordultak tőle. Nem olvassuk ott azt, hogy odamentek volna Jézushoz, és megkérdezték volna, hogy Mester, ezt hogy értetted? Egyszerűen az elméjük, a lelkük, az érzelmeik fogságában megbotránkozva elmentek. Nem szabad megengednünk ezt magunknak! Ámen!

Ott folytatnám, hogy szeretnék a mai napon beszélni a szellemi emberről, és a lelki emberről. Meg kell látnod neked is azt, hogy mikor vagy igazán szellemi, és mikor vagy igazán lelki. Ott kezdeném, hogy tizenegynéhány évvel ezelőtt történt, a szekszárdi gyülekezet pásztorja voltam, és kapcsolatba kerültem egy nyugalmazott református lelkész bácsival. Nagyon jó kapcsolatba kerültünk, nagyon jó baráti viszonyba. Járt pár hónapig a szekszárdi gyülekezetbe, amíg el nem költöztek. Természetesen akkor kevesebbet tudtam, mint most. Megragadott már akkor is egy kifejezés, amit ő mondott egy bizonyos előljárójával kapcsolatban, valamelyik püspökkel kapcsolatban, hogy az egy igazi lelki ember. Nem tisztáztuk soha, hogy mit ért ez alatt, de tudom, hogy azt gondolta, hogy igazán mély kapcsolata van Istennel. Igazi bensőséges viszonyban van, a hitéletét igazán megéli, gyakorolja, cselekszi az Igét. Erre gondolt azzal, hogy igazi lelki ember. Tudom, hogy ő erre gondolt, mégis ha szórszálhasogatók akarunk lenni, bibliai értelemben a lelki ember nem ezt jelenti.

Bár a református körökben nincs így hangsúlyozva, nincs megkülönböztetve szellem, lélek, test, igazából azt akarta mondani, hogy a püspök egy szellemi ember, mert nagy különbség van abban, hogy egy igazi szellemi ember, vagy pedig lelki ember vagy.

A mai napon ezt szeretném kicsit boncolgatni, mert arról régebben sokat hallottunk, hogy milyen az, ha az ember testi. Amikor az ember újjászületik, az őembert le kell vetkőzni, az új embert pedig fel kell öltözni. Tegnap délután azon elmélkedtem, gondolkoztam, hogyan hozzam ezt elétek. Egy kép jött elém, három egymás mellett lévő vonal. Egyiken a szellem, a másikon a lélek, a harmadikon a test van fölírva, mondjuk. Ebben az egy állapotban vagyunk akkor, amikor Jézus nélkül élünk ezen a világon. Akkor, amikor újjászületünk, amikor beke-
rül Isten Szelleme a szellemedbe, akkor a szellemed kimagaslik. Már abban a pillanatban érvényes rád az az Ige a Filippi levélből, hogy csillagként tündökölsz ezen a világon. Isten úgy tekint rád, hogy ott van egy ember, akinek a szívében ott lángol az Ő szelleme, egy újjászületett hívő. Isten így tekint rád, hogy te már az Övé vagy, az Ő családjába belekeresztel-
kedtél.

De ugye ott van a lelkünk, és ott van a testünk mellette, ezzel mi lesz? A testünk akkor kap majd megváltást, ha az utolsó ellenség, a fizikai halál le lesz majd győzve, a testünk majd egy megdicsőült testet kap akkor, amikor a mennybe kerülünk. De mi újság a lelkünkkel? Ahhoz, hogy te szellemi emberré válj, hogy az új ember uralkodni tudjon a testi felett, az ő ember felett uralkodni tudjon, a lelkednek fel kell épülnie, ki kell teljesednie. A lelked az, ami eldönti, hogy te szellemi emberré válsz, vagy pedig világi módon, testi módon fogsz viselkedni. A lelked az, amellyel neked foglalkoznod kell. A Biblia úgy írja, hogy neked kell megváltanod a lelkedet. A szellemed, a belső embered újjászületett. Isteni természet részeivé lettetek, mondja Péter apostol. Isteni természet részese lettél! Ezt növelned kell, építened kell, fejlesztened kell! De hogyan tudod megtenni? Úgy, hogy a lelked is fejlődik. Hogy a lelked, micsoda? Hatalmas káosz van ezzel kapcsolatban a vallásos körökben, mert a vallás nem ismeri el, csak a lelket és a testet. A tudomány is sokáig csak eddig jutott el, hogy lélek és test. A pszichológusok is a lelkeddel foglalkoznak, az érzelmeiddel, a gondolataiddal. A tudomány most már kezdi kapizsgálni, hogy van valami, amit nem tudnak megnevezni, megfogalmazni, hogy mi az, úgy hívják most, hogy az a tudatalattid. Elmondom neked, hogy az nem a tudatalattid, vagy mindegy, hogyan nevezed. Az a szellemed, a belső embered, ami valahol belül van. Ami Isten képére és hasonlatosságára újjászületett. Olyanná váltál, mint Ádám a bűnbeesés előtt. Halleluja!

De a lelkeddel neked kell foglalkoznod! Sok-sok felszólítás van a Bibliában arról, hogy mit kell tenned a lelkeddel. Első és egyben legfontosabb, hogy megismerd, mi is a lelked: az érzelmeid, a gondolataid, és az akaratod. Ugye, sokszor hallottad már ezt? Felszólít a Biblia minket arra, hogy a gondolkozásmódunkban változzunk el! Hozzuk magunkat összhangba Isten beszédével, Isten Igéjével! Amikor ezt megteszed, a lelked emelkedik, épül, és az úton vagy. De ott vannak még az érzelmeid is. Az érzelmeidnek is el kell változni. Olyanná kell válniuk, mint Istennek az érzelmei. Erről nem nagyon hallottam tanításokat sokáig, és sokat gondolkoztam ezen. De bizony ott van világosan a Bibliában, hogy a te lelked fogja eldönteni azt, hogy szellemivé válsz, vagy pedig testivé. Mert három vonalon a mérleg nyelve oda fog billenni, ahol a kettő az egy arányban lesz. Ugye? Ahol többség van, abba az irányba fog eldőlni a mérleg.

Ha a lelked a szellemed szintjére, vagy a fölé emelkedik, akkor képes leszel arra, hogy a testedet, a régi indulataidat, a meg nem újított gondolkodásmódodat, és az ó emberedet urald – azaz ha a lelked felépül. Ha nem, akkor mindig a tested fog uralkodni a szellemed felett.

Írja a Galata levél, és sok más Ige, hogy a szellemed, és a tested mindig egymással ellentétesek. Mindig mást akar mind a kettő. A szellemed Isten dolgait akarja követni, a tested meg a világ dolgait akarja követni, és csinálni. Ez mindig így lesz. Ettől nem tudsz megszabadulni. Ameddig ebben a testben élsz, addig ez mindig harc lesz. Pál apostol az írja, hogy a testemet alávetettségben tartom, hogy amíg nektek prédikálok, valami módon méltatlanná ne váljak. A testét alávetettségben kell tartania. Tehát a szellemnek és a léleknek mindig erősebbnek kell lennie a testnél, hogy uralkodni tudjon Isten a te életed felett. Halleluja! Nagyon bonyolult volt, vagy emészthető? Halleluja! Köszönöm, hogy visszajeleztetek nekem.

Tehát az elmúlt két tanítás, és a mai alkalom is igazából arról szól, hogy segítséget kíván nyújtani abban, hogy mélyebben meg tudd élni a keresztyén életedet, és ráismerj arra, ha valami nem megfelelő benned. Ráismerj arra, ha valamit igazán jól csinálsz. Mert ha valamit jól csinálsz, akkor kapsz egy bátorítást, hogy ebbe az irányba, így kell tovább menni, és ezt kell tovább végezni. És meg kell látnunk azt is, ha nem megfelelő a hozzáállásunk. Meg kell látnunk, ha valami az életvitelünkben nem megfelelő, ha a szokásainkban vagy a jellemünkben valami nincs rendben! Ezt meg kell látnunk ahhoz, hogy meg tudjunk változni. Nagyon fontos, hogy rájöjjünk arra, hogy amikor a Szent Szellem vezetéséről beszélünk, nem a saját vágyainkra, a saját érzelmeinkre, és a saját kívánságainkra kell ráfognunk azt, hogy ez Isten Szellemének a vezetése! Mert Isten Szellemének vezetése szellemből, belülről jön, nem a lelkedből. Meg fog nyilvánulni a lelkedben, a gondolataidban, a lelkedben és érzelmeidben, de a forrása nem a lelked! Nem te magad. Nem az, amivel éppen sokat foglalkozol. Vagy éppen ami nagyon nagy hatással van rád, hanem Isten Szelleme, ami tőled független. Tőled független! Ő mond neked valamit, neked azt meg kell vizsgálnod, hogy ez most Isten Szellemétől jövő dolog volt-e, vagy pedig a saját lelkednek, az érzelmeidnek, a kívánságaidnak a vágya volt-e, vagy nem. Azért, hogy ki tudjál teljesedni. Ne mondjuk azt, amikor az érzéseinket, a kívánságainkat követjük, hogy az lehet Isten akarata! Isten akaratát meg kell még vizsgálnod. Alapigénk a mai napon, amely azt mondja:

2KORINTHUS 4,18.

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Halleluja! A szellemi világ az örökkévaló, a látható pedig múlandó. Az, ami a szellemi birodalomban van, sokkal valóságosabb, mint amit itt fizikai síkon meg tudsz fogni, tapasztalni. Miért mondom ezt? Azért, mert az öröktől fogva volt, és örökké lesz. Ez a fizikai világ egy időtől fogva van, és csak egy ideig lesz. A szellemi birodalomban Isten nem változik meg. De itt, ebben a fizikai világban, az érzelmeidben egyszer fönt érzed magad, egyszer lent. Nagyon jó, ha az érzelmeid fel vannak spannolva, és fel vagy dobódva, de Isten szívével együtt kell ezt megtenned, nem pedig a saját kívánságaidból kifolyólag.

Az Ő Szelleme képes arra, hogy téged az Ő szívével együtt vigyen előre. Ha mondhatom azt, a legelső alkalom volt a legkönnyebben emészthető. Talán múlt héten kicsit nehezebb volt. Ma még nehezebb lesz egy kicsit. De hiszem, hogy felemelve mentek haza, és senki nem fogja úgy érezni, hogy nem kapott semmit. A szellemi világ örökkévaló, a látható múlandó, és bizonyos értelemben véve ebben a testi életben is elérhető, megfogható ez a szellemi birodalom. Azaz Isten jelenléte.

A szellemi birodalomban mindig ott van Isten. A fizikaiban is fellelhető, de nem mindig érzékelhető. Nem mindig érzed azt, hogy Isten jelen van. Annak ellenére, hogy jelen van. Tehát az érzések becsaphatnak. Nem mindig érzed azt, hogy meggyógyultál, de attól még a szellemi igazság az, hogy Jézus sebeivel meggyógyultál. Ez az igazság. Nem az érzéseink szerint járunk. Nem a mások véleménye alapján járunk, hanem az alapján, hogy Isten Igéje mit mond. Ha Isten Igéje azt mondja, hogy én megáldottalak téged, akkor teljesen mindegy, hogy érzed, te megáldott vagy. Amikor az érzelmeidet felemeled ide, Isten Igéjének az igazságához, akkor kezdted ezt meglátni és megtapasztalni. Ha mindig csak arról beszélsz, hogyan érzed magad, vagy mit gondolsz arról a dologról, akkor nem fogsz ide eljutni. Nekünk ezt a szemünk előtt kell tartanunk, és bizony azt tudom mondani, hogy ezt a fizikai szemünk elől elzárt világot kell keresnünk és megragadnunk ahhoz, hogy ezt a teljességet, ezt a túláradást meg tudjuk tapasztalni, amire vágyunk.

Az Isten jelenlétébe való belépésnek vannak elősegítő tényezői, és vannak akadályai. Egyik legnagyobb akadály, hogy belépj Isten jelenlétébe, az a fizikai szemed. Ha állandóan arra tekintesz, arra figyelsz, arra összpontosítasz, amit szemeiddel látsz. Azt olvastuk az előbb, hogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. A látható dolgok ki vannak téve a változásnak. Nem akarsz a változásnak kitett dolgokra összpontosítani, ugye? Hanem inkább arra, ami örökké állandó, és mindig csodálatos, és mindig gyönyörűsége. Isten maga, a személye önmagában természetfeletti. Egyszer megkérdezte tőlem egy riporter egy stúdióbeszélgetés alkalmával, hogy amikor Isten dolgairól beszélünk, akkor természetfeletti dolgokról beszélünk? Mondtam, hogy abszolút. Isten önmagában természetfeletti. A természetes világ fölött áll. Nem így gondold? Ami megakadályozhat téged, hogy meglásd, és beléphess Isten jelenlétébe, az a gondolatvilágod, és az érzélemvilágod.

Tovább lépünk, szeretnék felsorakoztatni jellemzőket, hogy mik a jellemzői a szellemi embernek, és mik a lelki embernek. Nem azért, hogy magadra ismerj, és nem azért, hogy feltétlenül a másikban meglásd azt, hogy milyen jó, vagy kevésbé jó, de hallanod kell erről. Ha felismered magad, ám legyen! Mint ahogy a Példabeszédek is nagyon sokat ír a bölcs emberről, és a bolond emberről. Párhuzamba állítja, hogyan viselkedik a bölcs ember, és hogyan az ostoba. A szellemi ember és a lelki ember között többek között az a különbség, hogy a lelki ember az érzékelhető, az érzelmi és fizikai valóságot tekinti elsősorban, azt fogja meg, és a láthatókra figyel. Azt tapsolja meg. Azt ismeri el, amit a fizikai szemével lát, az őt érzékszervén keresztül meg tud ragadni, meg tud fogni, el tud érni. Azaz, nem lát be a dolgok mögé. Nem lát be a szellemi világba. Csak azt látja, ami esetleg valaminek a következménye, de nem látja, hogy miért történt az úgy? Nem látja a különbséget.

A szellemi ember képes különbséget tenni a szellemi és a lelki között. A másik alapigénk a mai napon, ami sokkal jobban elmondja mindezt, mint ahogy én el tudom mondani:

1KORINTHUS 2,14–15.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

15. A szellemi ember azonban mindent megítél, de ő senkitől sem ítéltetik meg.

Halleluja! Egy másik fordítás azt mondja, hogy a szellemi ember mindent megvizsgál, de ő senkitől se ítéltetik meg. Az Egyszerű fordítás szerint így hangzik ez az igevers:

1KORINTHUS 2,14–15. EGYSZERŰ FORDÍTÁS

14. Akiben csak a régi, emberi természet él, az nem tudja felfogni az Isten Szellemétől származó dolgokat. Számára mindez csak bolondság. Egyszerűen képtelen megérteni, mivel ezeket csak a Szent Szellem segítségével lehet megismerni.

15. A szellemi ember viszont mindent képes megvizsgálni és helyesen értékelni. Őt azonban – a nem szellemi emberek – nem tudják kiismerni és helyesen értékelni.

De aki nem szellemi természetű, az nem tudja felfogni az Isten szellemétől származó dolgokat. Számára mindez csak bolondság. Egyszerűen képtelen felfogni, de nem is csoda, hiszen ezeket csak a Szent Szellem által lehet megérteni. A szellemi ember viszont mindent meg tud vizsgálni és érteni, és képes mindent helyesen mérlegelni és értékelni. Őt magát azonban senki sem tudja igazán megérteni.

Itt ez az igekörnyezet elsősorban a nem hívőt, és a hívőt állítja így egymással szembe, vagy párhuzamba. Tehát azokról az emberekről beszél, akik itt vannak a világban, akiknél egy vonalban van a szellem, lélek, test. Nincsenek Isten családjában. Képtelenek megítélni a szellemi dolgokat. Bolondságok az néki. Mindegy, hogy hány diplomája van. Mindegy, hogy milyen intellektuális agyi kapacitása van, vagy mennyire művelt. Teljesen mindegy! A szellemi dolgok azok szellemi dolgok. Testi, lelki szintről azt nem lehet megtapasztalni, megfogni. De ugyanakkor attól még, hogy te újjászületted, ha a lelked nincs megújítva, gyakorlatilag szinte ugyanebben az állapotban vagy. A szellemed képes rá és kész rá, hogy felfogja és megértse Isten dolgait. Teljesen kész rá. A csecsemő is képes meghallani Isten hangját. Halleluja! Képes Isten Szellemének a követésére. Sokan tapasztaltatok ezt, miután újjászülettetek, hogy mindenki más körülötted. De nem ők változtak meg, hanem te változtál meg. Ahhoz, hogy ki tudj teljesedni igazából, ahhoz a lelkednek fel kell épülnie. Az érzelmeidnek, a gondolataidnak el kell változnia. Kaptam segítséget, és a Bővített fordítás szerint is felolvasom ennek az Igének egy részét.

1KORINTHUS 2,15. BŐVÍTETT FORDÍTÁS

15. De a szellemi, szellemileg érett, felnövekedett keresztény ember mindent megítél. Kérdéseket tesz fel. Megvizsgálja, és alkalmazza, amiket a Szent

Szellem kijelent. Ő mégsem ítélte meg senkitől. A hitetlen ember nem képes helyesen ítélni, és megérteni a hívő ember szellemi természetét.

Amit itt kiemelnék, hogy a szellemi ember, a szellemileg érett, felnövekedett ember akkor szellemi, amikor a testét alávetettségben tartja. Amikor nem a teste indulatai uralkodnak felette, hanem a szelleme és a lelke, és van megfelelő kijelentése és tudása, amivel képes ezt megtenni. Mindent megítél, és itt az van, hogy kérdéseket tesz fel. Megvizsgálja, és alkalmazza, amiket a Szent Szellem kijelent. A csecsemők, a gyerekek, a kicsikék nem vizsgálnak túl sok mindent meg, és a Szent Szellem kijelentéseit nem alkalmazzák. Ha szeretnél érett lenni, ha szeretnél felnövekedett lenni, ha szeretnél teljességre jutni, és túlcserélt életet élni, akkor ilyen emberré kell válnod! Fel kell tenni kérdéseket Istennek, meg kell vizsgálnod, és alkalmaznod kell azokat, amiket a Szent Szellem kijelent neked! Halleluja! Boldog vagy, hogy hallod ezt, ugye? Sokunknak van hova fejlődnünk, nem igaz?

A szellemi világ örökkévaló, a nem látható maradandó, és szeretnénk erre a láthatatlan világra koncentrálni. Egyébként kiírtam magamnak itt valamit, hogy ez a szellemi ember mindent megítél, ez azt is jelenti, hogy megvizsgál, és az érzéki ember az angol Message fordításban úgy van leírva, hogy anyagi, földhözragadt, világias. Van a szellemi ember, és van az érzéki ember, és az az igazság sajnos, hogy egy keresztény is lehet olyan, hogy anyagi, földhözragadt, és világias. Mi nem akarunk ilyenek lenni, ugye?

Hanem el akarunk változni, szellemiekké akarunk lenni. Jó, ha meglátod és észreveszed, hogy a szellemi ember felismeri a lelki embert. A lelki ember nem ismeri fel és nem ismeri el a szellemi embert. Van erre példa a Bibliában is, hogy üldözte Izmael Izsákot, a testi mindig üldözni fogja a szellemi, de a szellemi nem üldözi a lelki és testi. Valakinek meg kell mutatnia neked a különbséged, mert ha a lelki az etalon a számodra, a legtöbb, akkor a lényeg soha nem fogod megfogni. Sok keresztény éli az életét csupán az érzelmeiben, és nem is tudja, hogy van egy magasabb rendű élet, amit úgy hívunk, hogy szellemi keresztény élet. Amikor nem az irányít, nem az motivál, hogy mit gondolsz, mit érzel, hanem az, amit Isten mond. Az Ő dolgai vannak az első helyen, és nem az, hogy én mit gondolok arról a dologról. Ha hallok valakiről valami rosszat, akkor automatikusan nem kezdem el tovább mondani, pletykálni a többieknek, mert sokan ezt teszik keresztényként. Látjuk a sátán munkáját, hogy időnként elbuknak az emberek, és néhányan úgy gondolják, ez kiváló alkalom arra, hogy ezen csámcsogjon, helyett, hogy a törésre állna és imádkozna, mint egy szellemi ember. Attól, hogy valaki ismer Igét, tud a Bibliából idézni, gyülekezetbe jár hűségesen, attól még nem válik automatikusan szellemi emberré.

Nem az a kérdés, hogy mennyi kijelentés van a szívedben, hanem az, hogy abból mennyit teszel meg. Mert lehetsz a hitnek nagy embere, lehetsz kijelentésekkel teljes, ha abból nem teszel meg semmit, akkor az egész nem sokat ér. Mindegy, ki mit gondol magáról, úgyis elárul téged a beszéded. Jézus azt mondta Péternek, hogy a te szavaid elárulnak téged. A testi, lelki és a szellemi embert is elárulják a szavai általában. Nagyon sokszor, ha valaki sok Igét használva, Bibliát idézve nagyon szelleminek tűnik. De nem az! Időnként nagyon keskeny a határvonal a szellemi és a lelki dolog között, mert ezek sokszor megfoghatatlanok.

A külső szemlélő számára összemosódik a kettő. Ha a számodra a lelki a csúcs, az etalon, és azt követed, akkor te is olyanná fogsz válni, miközben van ennél egy mélyebb dolog is.

A láthatók, a lelkiek változnak, a szellemi dolgok örök érvényűek. A lelki ember tudja azt mondani egy jó hangulatú dicsőítésre is azt, hogy ó, micsoda kenet! De attól, hogy valahol jó hangulat, öröm, és taps és tánc van, az nem biztos, hogy a kenet megnyilvánulása. Az lehet a léleknek, az érzelmeknek a megnyilvánulása is. Felolvasom a Róma 14,17-et, hogy nehogyan valaki félreértse a szavaimat. Itt azt olvassuk:

RÓMA 14,17.

17. Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem megigazultság, békesség és öröm a Szent Szellem által.

Halleluja! Tehát amikor a kenet megnyilvánul, ott öröm van, ott békesség van. Mi van még? Megigazultság, békesség, és az öröm kenete. Ez jelen van a szellemiben. De van ennek egy hitvány másolata lelki szinten is, ami időnként nagyon hasonlít a szellemire, de nem az. Azt hiszem, hogy sokan értitek, hogy miről beszélek. Egy világi rendezvényen is lehet jó hangulat. Egy világi koncerten, egy hangversenyen, egy buliban, egy színházi előadáson lehet jó hangulat, és ez természetesen rendben van. Sőt, a világi rendezvényeken, még egy televíziós kvíz showban is vannak hangulatfelelősök, akik azért vannak ott, hogy a hangulatot, az érzelmeket generálják, hogy az érzelmi szint, az érzelmi, lelki állapot magasra felemelkedjen, és így megnyilvánulva egy bizonyos fajta örömet hozzon elő, ami ott helyénvaló.

Itt, a gyülekezetben a dicsőítők nem hangulatfelelősök! Nem azért vannak itt, nem azért szolgálnak, és nem azért dicsőítenek, hogy neked jó hangulatod legyen, hanem azért, hogy bevezessenek téged Isten jelenlétébe, ahol jó hangulat és öröm van. Ugye, érted a különbséget? Mert lehet manipulálni, lehet gerjeszteni, lehet előhozni testből dolgokat, és lehet, hogy kívülről úgy tűnik, hogy hú, de milyen szuper szellemi, miközben csak lelki, érzelmi. Mi nem ezt akarjuk! Ugye, nem ezt akarod? Hanem azt akarod, hogy szellemi legyen valami, hogy igazán élettel teli legyen valami, Istentől felkent legyen valami. Attól, hogy a gyülekezet tapsol a gyors dalok után, vagy most tapsolsz, mert egyetértesz azzal, amit hallottál, nem mindig és nem feltétlenül az örömkenet megnyilvánulása miatt van. Hanem lehetséges, hogy ez egy berögzött dolog, egy vallásos szokás. Ne értsetek félre, én szeretem a gyors ütemű dalokat, és szeretek tapsolni. Nagyon szeretem a tapsot, megvan ennek a helye. De van, amikor ez helytelen, amikor nem kell tapsolni, mert sokkal többet ártasz vele, mert zavaró, és a kenetet megtöri. Örülök, hogy együtt dobog a szívem veletek, hogy értitek, miről beszélek. Van, amikor megvan a helye, és van, amikor nincs ott a helye. Nekünk meg kell találnunk, el kell kapnunk ezt.

Az egyik legjobb módja, hogy valamit megtanuljunk, ha jó példát látunk. Mert egy gyermek is úgy növekszik kicsi csecsemő korától fogva, hogy másolja a szüleit. Így van? Aztán amikor éretté, felnőtté válik, akkor kialakul a saját maga egyénisége. Így megy a saját útján előre. Tehát van az örömtaps, az örömkenet, ami megvan a szellemi oldalon is, és a testi, fizikai, lelki oldalon is. Attól, hogy valaki könnyezik dicsőítés közben, vagy éppen a dicsőítésvezető könnyekre fakad és térdre borul a dicsőítés közben, ugyanígy nem feltétlenül van ez a Szellem kenetétől.

Lehet, hogy csak az ő saját érzelmeinek megnyilvánulása, kifejezése mindez. Azt szoktam mondani otthon a szekszárdi gyülekezetben – és ott már erre nem sértődik meg senki, mert ismernek engem, majdnem másfél évtizedig prédikáltam ott –, hogy ha sírni szeretnél bizonyos dalokat hallgatva, akkor hallgassál sokat Zámbó Jimmyt, meg Máté Pétert. Nem leszólni akarom őket, nem azt mondom, hogy rossz zenét csináltak, hanem egyszerűen arról beszélek, hogy megvan a lelki oldal, és megvan a szellemi oldal. Ha például Máté Pétert vesszük, ő egy kiváló, tehetséges zenész volt, képzett, rengeteg ajándékkal, rengeteg tálentummal, de mégis sok dala a mély depresszióból fakadt. Lehet könnyezni lelki szinten, de nem ez a legtöbb, és nem ez, ami után mi vágyakozunk, hogy elérzékenyüljünk a fájdalmainkon, meg hogy „Egyszer véget ér a lázas ifjúság”. És lehetne sorolni. Az érzelmeinket ez megérinti, de minket Isten Szellemének kenete, tüze kell, hogy megérintsen! Van olyan, hogy az ember a kenet alatt térdre rogyik, arcra esik, és zokog, sír, és megérinti Isten szeretetének túlaradása, és ez valami jó dolgot hoz ki belőle. De amikor a lelked, a tested nyilvánul meg így, a Biblia azt mondja erről, hogy nem sok haszna van! A test gyakorlásának nem sok haszna van. Tehát lehet jó dalokat hallgatni, és lehet örüvendezni, és lehet sírni úgy, hogy ez csupán az érzelmek kifejezése, semmi más.

Nem az érzelmek ellen beszélek, sőt azok mellett, azokat újítsuk meg, és váljunk hasonlatossá Isten érzelmeihez. De ha csak a saját érzelmeink megnyilvánulását vetítjük ki, akkor az lehet, hogy jó, de biztos, hogy nem a legjobb! Mi a legjobbat akarjuk, ugye? Bizony, most ismétlem újra, hogy figyelj nagyon arra, mert sokszor keskeny a határvonal a szellemi és a lelki között! A szellemi élet a keskeny úton van. A szellemi életet élni a nehezebb. Ha könnyű lenne, akkor mindenki ezen járna, kivétel nélkül. A széles úton járni sokkal könnyebb, mert ott nem kell erőfeszítéseket tenni, ott csak sodródsz az árral. Sodródsz a többiekkel. A szellemi dolgokat megtanulni a legkönnyebben úgy lehet, ha van előtted egy jó példa, mert követni fogod a példákat. Például ha évtizedekig katolikus templomba jártál, akkor te is követted a példát, hogy mikor beléptél az ajtón, a szenteltvízbe belemártottad az ujjadat, és keresztet vetettél. Így egy hagyományt magadra öltve követted azt a példát, ami előtted volt. Mert mindenki ezt csinálta.

Bejössz a gyülekezetbe, és szokássá, hagyománnyá válhat itt is egy-két dolog a számodra. Például az, hogy felemeled a kezed. De tudod, hogy a Bibliában az újszövetségi imádásra nem a taps van megjelölve, hanem a kezek felemelése? Halleluja, halleluja, halleluja! A kezek felemelése! Nem a taps ellen beszélek, ne érts félre, csak a megfelelő helyén kell kezelni. A megfelelő helyre kell tenni. Hagin nagyon egyértelműen, nagyon jól, és sokkal szigorúbban, sokkal keményebben beszél erről a dologról a „Tervek, célok, törekvések” című könyvében, mint most én. Én nagyon finom vagyok ahhoz képest, ahogy ő ezzel kapcsolatban fogalmaz. Ha tehetném – nem tehetem –, kötelező olvasmánnyá tenném számodra ezt a könyvet, amit rendszeresen elő kellene vened. Tehát a kezed felemelése rád ragadhat, de neked ezt kijelentésből kell tenned! Amikor felemeled a kezed, akkor tudd, hogy mit csinálsz! Nem azért, mert a melletted lévő is így áll, és énekel. Bocsássatok meg, senkit nem akarok kifigurázni. Nem célom senkinek a megsértése, de nem vallásos hagyományokat követünk, hanem Isten Szellemét, és ennek része az, hogy felemeljük a kezeinket, és Őt imádjuk, Őt dicsőítjük. A világban ez nincs meg, de megvan ennek a hamisítványa.

Amikor én tizenéves voltam, sokat jártam buliba, diszkóba, és az ilyen sztár-fellépők a koncertjeiken azt mondták: Emeld fel a kezed, és taps! Amikor én ott voltam a diszkóban 17 évesen, mivel ez volt a kérés, föltettem a kezem. Olyan sokan voltunk, hogy alig bírtam utána levenni, mert annyira szorosan voltunk egymás mellett.

Aztán elmentem Berlinbe, Benny Hinn alkalmán voltam nagyon sok évvel ezelőtt. Benny Hinn is nagyon sokszor mondta, hogy emeld fel a kezeidet az Úrhoz! Akkor döbbsentem rá, hogy igen, ez az eredeti, az igazi! Az, amit én csináltam 17 évesen a diszkóban, az pedig a hamisítvány, és én még egyszer nem akarok úgy csinálni! Tehát attól, hogy valaki könnyezik, és fölemeli a kezét, és nagyon áhítatosan néz ki, még nem biztos, hogy szellemi, lehet, hogy csupán lelki. Ezt nem feltétlenül tudod megítélni, és nem is biztos, hogy kell. Te magaddal foglalkozz! Magaddal foglalkozz, hogy ami benned van, az mennyire őszinte. Mennyire tudod, hogy mit csinálsz akkor, amikor csinálsz valamit.

Lapozzunk egyet. Attól, hogy valami szellemi, nem biztos, hogy felismered. Szeretett példám erre az esetre az, amikor egy evangélista, felkent evangélista csontig hatoló, tüzes, szíveket szabadító prédikációjára az utcán az emberek üdvösséget nyernek, elfogadják Jézust, és megérinti őket Isten beszéde, Isten kenete. De ugyanezen az alkalmon, ugyanebben az időben valakiket ez nem érint meg, és tovább mennek. Hogyan lehetséges az, hogy nem ismerik fel a szellemit, nem ismerik fel a kenetet, nem ismerik fel Isten erejének megnyilvánulását? Van, aki pozitív választ ad, van, aki pedig csak legyint és tovább megy. Sokat gondolkoztam ezen, és arra jutottam mások után, hogy az ember nem csupán azt hallja, amit a másik mond. Mint például ebben a most pillanatban is, nem csak azt hallod, amit én mondok, hanem azt is hallod, amit te gondolsz arról a dologról, hogy neked mi a véleményed erről, azt is hozzáteszed. Most is. Így vannak ezzel az utcán a hitetlenek. Hallják, hallják az igazságot, de hozzágondolják, hogy: De hát fiatalon meghalt apukám! Isten megbüntette ezt vagy azt! Miért van olyan sok háborúság, gyermekhalál a világban? Stb. Tehát hozzáteszi a saját elképzeléseit, a saját gondolatait, és nem azt hallja meg, amit Isten mond, hanem az mellett még azt is meghallja, amit ő gondol arról a dologról. Úgyhogy a mai napon is a szívem vágya az, hogy ne csupán azt halld meg, amit te gondolsz erről, hanem halld meg, amit Isten akar mondani ezzel a dologgal kapcsolatban!

Mi a célunk? Eljutni a Szellemnek az egységére, ugye? Az, hogy mindannyian egyenként álljunk Isten előtt. Ide eljutni úgy lehet, hogy az egyének külön-külön, egyesével is fejlődnek és növekednek. Bizony nagy igazság van abban, hogy a minőségi zene egy jó eszköz Isten kezében arra, hogy téged, bennünket elvigyen az Ő jelenlétébe, és ebbe az egységbe. Halleluja! Ha nincs kenet, akkor mindegy, hogy mennyire profi a zenekar. Nemrég voltam egy ilyen felekezeti alkalmon, ahol nagyon kedves, nagyon Istent szerető szívű emberek voltak, rengeteg fiatallal, képzett zenészek voltak, profi hangtechnikával. És jött a dicsőítésvezetőtől a felszólítás, hogy gyertek, kezdjük imádni az Urat! Elkezdtek egy jó rockzenés, csörömpölős zenét, és gyakorlatilag egész nap én igazán egy dalon sem éreztem Isten jelenlétét. Ott táncoltak, ugráltak a fiatalok. Ugyan sokkal jobb, ha ott táncolnak és ugrálnak, mint ha a kocsmában lennének, de én mégsem éreztem ott Isten Szellemének mozdulását.

A prédikációk, a tanítások, a külföldi vendégszolgáltató mind nagyon kedves, nagyon jó volt, de mintha a lényeg mellett mentünk volna el. Mintha úgy próbálnánk meg Istent imádni, mint ahogy az ószövetségben próbálták a szentek: teljes erődből, teljes lelkekből. De az új szövetségben nekünk nem így kell imádni Istent, mert az imádás formája megváltozott. Ma nem teljes erőből imádjuk Istent, teljesen megfeszülve, hogy annyira akarlak Téged imádni! Hanem szellemben és igazságban. Szellemben és megigazultságban. Hallottam profi zenészeket úgy zenélni, akiken nem nagyon érzékeltem kenetet, és hallottam profi zenészeket úgy zenélni, hogy a kenet teljes volt. Hallottam zenészeket, akiknél hamis volt a gitár, a billentyű, a hang, minden hamis volt szinte, de felkent volt, és gyönyörűsége volt. És hallottam – ez a legrosszabb –, amikor hamis is, akkord sincs a helyén, és még kenet sincs. Ez a legrosszabb, ugye?

Jézus maga mondja el a lényegét a János evangélium 4. fejezetében. Elhangzott ma már nagyon helyesen, és nagyon jól.

JÁNOS 4,23–24.

23. De eljön az óra, és az most vagyon, amikor az igazi imádók szellemben és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres az Ő imádóiul.

24. Az Isten szellem: és akik Őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják.

Szükséges, hogy szellemben és igazságban imádd! Nem azt mondja, hogy lélekben, nem azt mondja, hogy testben, hanem, hogy szellemben. Sokak számára ez megfoghatatlan. Mit jelent ez? A mai alkalom nem erről szól, hogy hogyan lehet ezt így tenni, de én úgy gondolom, hogy amíg nem érted a megigazulást, addig nem igazán fogod érteni, hogy mit jelent ez. Mert a Szent Szellem, az igazságnak Szelleme, a megigazulásnak Szelleme erről tesz bizonyosságot. A törvény igazsága az új szövetségben a megigazulás. Ami azt hozza, hogy szellemben járunk, és nem testben. Szellemben járunk, és nem lélekben csupán. Nincs baj – hangsúlyozom – a jó lelki és érzelmi állapottal, sőt, kerülj ebbe az állapotba! Sokkal jobb boldognak lenni, mosolygósnak, mint letörtnek, depressziósnak és keserűnek. Én szeretem a mosolygós embereket. Hitembert nem láttam még depressziós arccal. A hitember mindig mosolyog, nem kényszerből, nem képmutatásból, hanem az őszintén, mert belülről fakad neki. Ugye, Dávid is mondja azt, hogy: Lelkem áldd az Urat? Neked fel kell a lelkedet gerjesztened! Sokszor kell szólnod saját magadhoz, a saját lelkivilágodhoz, a saját érzelmeidhez, amikor azok lent vannak, hogy kelj fel, és dicsérd az Urat! Kelj fel, és kezd el Őt dicsérni! Bátorítanod kell, buzdítanod kell magadat! Mint ahogy Pál apostol tanítja, mondja Timótheusnak, hogy gerjeszd fel magadban azokat a szellemi ajándékokat, amelyek a kézrátétel által beléd kerültek! Ugyanúgy a lelkedet is fel tudod, és fel is kell gerjesztened, mert így tudsz a szellemed szintjére fölemelkedni, hogy a testedet uralni tudjad.

Ami pedig a lényeg: honnan ismered fel magadat – nem a másikat –, hogy szellemi vagy lelki vagy-e? Nagyon hosszú listát lehetne sorolni, nekem egy-két dolog itt van előttem, hogy ezeket ne felejtsem elmondani neked. Mert én efelől imádkoztam nagyon sokat tavaly. Erről most prédikálok harmadszor. Tehát az előző két üzenet még abban a formában sehol nem hangzott el, csak itt. Erről most már harmadszor prédikálhatok.

Tehát amikor ezzel kapcsolatban kerestem az Urat, gondolkoztam és imádkoztam, az jött föl bennem, hogy az egyik legnyilvánvalóbb jele annak, hogy a lelkedben élsz az, ha túl sokat beszélsz. Ha túl sokat jár a szád. Ha kell, ha nem, te csak mondasz. Ha kell, ha nem, te mindenképpen a véleményedet nyilvánvalóvá akarod tenni. Írja a Példabeszédek, hogy a bolond embernek egy szándéka van, hogy a szívének a dolgait előhossa. De nem mindig kell elmondanod azt, amit megláttál, megtapasztaltál, megérezteél. Főleg nem, ha azok mind-mind csak rólad szólnak. A szellemi ember inkább kevesebbet beszél, mint többet. A bolond ember is bölcsnek ítéltetik, ha nem nyitja meg a száját, ugye?

Ismered azt a mondást, hogy megszólalásig szép? Hadd mondjak ezzel kapcsolatban egy személyes megtapasztalásomat. 17-18 éves lehettem, a feleségemet még akkor nem ismertem. Egy vidéki, hagyományos kis buliban voltam, és láttam ott egy szép, dekoratív lányt. Gondoltam, hogy beszélgetek vele. Rá igazán illett az, hogy a megszólalásáig volt szép. Mert ahogy elkezdtem vele beszélni, nyilvánvalóvá vált az, hogy mi van benne. Ahogy megszólalt, már nem volt olyan szép a számomra. Így vagyunk ezzel sokszor, hogy jobb, ha befogjuk a szánkat, és akkor szólunk, amikor kell, és azt szóljuk, amit kell. A lelki ember sokszor többet gondol magáról, mint ami valójában. A szellemi ember aláztos, és a helyén kezeli a dolgokat.

Egy másik fontos pont, és jó, hogyha ezt észben tartod, és szem előtt tartod, hogy a lelki, csak az érzelmektől átítatott, áthatott embereket könnyen meg lehet vezetni. Könnyen lehet manipulálni, és könnyen lehet őket befolyásolni. Mert nem szilárd alapokon állnak, nem a kősziklára építettek, hanem a változóra. Az állandóan változón van számukra a hangsúly. Saját tapasztalatból mondom, ítéld meg: az ilyen emberek arra is képesek, hogy másokat megvezessenek, manipuláljanak és becsapjanak. Az ilyen emberek hajlamosak is erre. Legyél nagyon józan, és te is legyél szellemi! Ne akarj senkire nyomást gyakorolni! A lelki embereket lehet irányítani. Lehet akár a szolgálati hatalomból irányítani. Láttunk erre példát nagyon sokat, és sokfelé van ez, hogy a próféta, vagy bármelyik szolgáló meg tudja mondani, hogy neked mit kell csinálnod. De mi bárányok vagyunk, és nem birkák! Te is abban az állapotban szeretnél lenni Isten előtt, hogy amikor Ő rákérdez nálad valamire, akkor te nyugodt lelkiismerettel tudsz azt mondani, hogy nem akartam őt manipulálni! Sokszor a lelki emberek, az érzelmi beállítottságú emberek rutinjává válik az, hogy mindent úgy mondanak, úgy fogalmaznak meg, hogy a másokra hatást gyakoroljanak. Valaki bólogat nagyon. Nagyon örülök, hogy értitek többségében, hogy miről beszélek.

Valaki egyszer azt mondta, hogy attól, hogy valaki újjászületett keresztény, nem feltétlenül azt jelenti, hogy meg kell benne bízni. Nem azt mondom, hogy a világból keress barátokat. Dehogyan, szó sincs erről! Azonban ezt is elmondhatom saját tapasztalatból, hogy a világban van nekem az üzletem, a cégem, és rengeteg emberrel vagyok kapcsolatban, rengeteg ügyfelem van. Vannak olyanok, akik nem hívők, nem keresztények, sőt távolságtartók, de mégis tudom róluk azt, hogy becsületesek. A maguk szintjén, természetesen. Van, aki felhív engem előre, hogy: Attila, csinálj már meg nekem azt a számlát, amivel tartozom, mert ki szeretném fizetni, nem akarok tartozni neked! Van ilyen, és nem is hívő. És van hívő, aki pedig amilyen úton-módon csak tud, próbál lehúzni. Ez nem jó így.

Nekünk pozitív értelemben kellene kitűnnünk a világ fölé, hogy milyen jól csináljuk azt, amit csinálunk, hogy mi milyen tisztességesek, becsületesek, és ahogy a világ mondaná: „jó emberek” vagyunk.

Válj szellemivé, válj éretté! Ez nem csak neked lesz jó, hanem mindazoknak, akik körbevesznek majd téged. Nem mondom, hogy ezáltal majd meg fog szűnni mindenféle támadás, mindenféle hazugság és rágalom ellened. Sőt, lesznek új lehetőségek a támadásra ezáltal. Ez benne van a Bibliában, az Ó- és az Újszövetségben is. Jézus is mondta: ha istenfélően akartok élni, akkor bizony üldözni fognak titeket az én nevemért. De azt hiszem, hogy ezt örömmel föl vállaljuk, mert mi vagyunk Isten bolondjai.

Olyat mondtam az előbb, hogy most már nem is mertek tapsolni. Nem kell tapsolni, nem ezért mondtam. Hiszem, hogy megértitek, hogy mit akartam ezzel mondani.

Tehát, ha valaki testi, azt könnyen ki lehet szűrni, mert a viselkedése világias. Ha valaki lelki, az azonban néha úgy néz ki, mintha szellemi lenne, de nem az. Egy szellemi embernek jó a közelében lenni, és látszódnak a gyümölcsök az életében. Megkülönböztetni a szellemi a lelkitől te önmagadban nem tudod. Képtelen vagy erre. Múlt héten volt egyik alapigénk, hogy hogyan lehet megkülönböztetni. Mi az, ami megkülönbözteti ezt? Isten Igéje, és a Szent Szellem. Zsidó 4,12. Tehát te az Ige által, a Szent Szellem által tudod megkülönböztetni a szellemi a lelkitől, máshogyan nem. A saját érzéseidből nem fog menni.

A lelki ember folyton magáról beszél. Ha nem is nyíltan, de burkoltan mindig: én, én és én. Mindig a saját megpróbáltatásairól szól. Folyton bátorításra van szüksége. Folyton prófétálja saját magának a növekedést, a gyarapodást, a békességet, az áttörést, de nem igazán éli meg sohasem. Míg a szellemi ember prófétálja magának a növekedést, a gyarapodást, a békességet, az áttörést, és eljön az idő, hogy hitben megállva elér, vagy megtapasztalja ezt. Mivel csupán az érzelmeiben él a lelki ember, ezért valódi teljességet nem tud megtapasztalni. A lelki ember az érveléseknek a szintjén él, a gondolataiban próbál megmagyarázni mindent. Sok lelki ember képes arra is, hogy másokat bátorítson, másokat felemeljen, prédikáljon másoknak, hogy megmondja a másoknak a biztosat, de nem képes alkalmazni saját maga számára az Igét. A lelki ember meg van győződve arról, hogy jó irányba halad, és nem mérlegeli, nem veszi fontolóra azt, hogy esetleg mégsem. A szellemi ember kész és hajlandó időnként megállni, és megváltoztatni az útjait, ha kell. A szellemi ember képes erre, és megteszi. A lelki nem igazán.

Az egyik legnyilvánvalóbb, ahol megvizsgálhatjuk, hogy milyenek vagyunk mi valójában: szellemiek, vagy lelkiek, az a dicséretünk, a szolgálatunk, és az a bizonyos „mit miért teszünk” kérdés. Amikor megvizsgálod magad, hogy amit teszel, azt miért teszed. Őszintén! Miért jársz a gyülekezetbe? Miért végzed azt a munkát, amit végzel? Miért beszélsz azzal az emberrel úgy, ahogy? Miért beszélsz a gyermekeddel úgy, ahogy? Miért prédikálsz úgy, ahogy? Miért azt a döntést hozod? A lelki ember az érzelmei alapján hoz döntéseket. Nagyon-nagyon veszélyes dolog ez! Sokszor van, hogy a lelkünk, az érzelmeink együtt mozdulnak Istennel, és akkor rendben van. De ezt meg kell vizsgálnod!

Ne a saját gondolataid alapján hozz döntéseket! Ne a saját érzélemvilágod alapján, hanem Isten gondolatai, és Isten érzélemvilága alapján! Mi kell ehhez? Ismerned kell Őt! Egyikünk sem mondhatja el azt, hogy nem hibáztunk ebben egyszer, kétszer, sokszor. De bizony! Isten az az Isten, aki felemel, aki bátorít, aki előbbre visz, aki megbocsát, és megáld. Halleluja! Köszönjük ezt Neki! Ha a szíved egyenes Előtte, és nem engeded, hogy a szíved megkeményedjen, hogy szárazzá váljon, akkor meg fogod hallani az Ő hangját.

Amikor Ő szól hozzád, és te arra nem reagálsz, akkor egyre keményebb leszel. Aztán megint szól, és megint szól, aztán utána már meg se hallod. Amikor hangosan kiabál feléd, akkor sem. Mert annyira keménnyé váltál, hogy el vagy telve, és el vagy foglalva a saját gondolataiddal. Lehet, hogy ezt úgy teszed, hogy Igétet forgatsz magadban. Érzékeny pont ez, érzékeny téma ez. Egy lelki ember például a szolgálatot lehetőségnek tartja arra, hogy megmutassa magát. A szellemi ember nem tehet ilyet, úgy gondolom. A szellemi ember mindent Istenre néző szemekkel, az Ő tetszését keresve, és az Ő akaratát keresve tesz. Te is akarsz, én is akarom, mindannyian akarjuk azt, hogy az Ő tetszését keresve éljük az életünket. A szellemi ember az érzelmeit, a lelki világát alárendeli, aláveti Isten akaratának. Pontosan úgy, mint ahogy Jézus.

A legjobb példa erre Jézus maga. Ő nyílt volt és egyenes, nem köntörfalazott, és amit Ő mondott, nem csomagolta be cukormázba. Ugyanakkor nem volt durva és sértő. Nem volt fenyegető. Nyíltan, egyenesen megmondta. Nem azt mérlegelte, hogy vajon megsértődsz, vagy nem sértődsz meg, hanem azt mérlegelte, hogy Isten akaratában van-e, amit mondok, vagy nincs. Mert a sértődés mindig benne van a pakliban. Nem lehet úgy beszélni, prédikálni, hogy mindenkinek megfeleljen. Ez egy olyan idea, ami majd a mennyben lesz talán. Azért, mert itt emberek vagyunk. Nem célom senkinek a megsértése, de benne van a pakliban, ez a te felelősséged, nem az enyém.

Azt szeretném, ha mindannyian egységre ébrednénk fel, és azt tennénk, amit Jézus mond, és az érzelmeinket, a gondolatainkat alávetnénk Isten akaratának. Mint ahogy Jézus. Azt gondold, hogy úgy érezte, hogy milyen jó neki a testben, az érzelmeiben odamenni a keresztfára, és kínhalált halni? Dehogyan érezte úgy, emberként volt, testben. Sőt, az ellenkezőjét érezte, ezért imádkozta a Gecsemáné kertben, hogy ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tied! Alávetette a saját érzelmeit Istennek, az Ő akaratának. Köszönjük ezt Neki! Halleluja! Ő alávetette, képes volt arra, hogy alávesse magát emberként. Te is képes vagy rá! Ő soha nem szegült szembe, az érzelmei és a lelki világa ellenére sem. Mindig uralkodott az érzelmein. Mindig felülkerekedett az érzelmein és a testén. Nem követett el soha egyetlenegy bűnt sem.

Van példa arra is, hogy az ember lehet igazán szellemi az egyik pillanatban, két vagy három perccel később pedig teljesen lelki. Péter apostol. Ismered talán a történetet, sokan már most bólogattok. Jézus kérdezi: Kinek tartanak engem az emberek, és ti kinek tartatok engem? Isten a kijelentés szellemével adta Péternek a szájába, hogy: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia! Te vagy a Messiás. Mondta Jézus neki, hogy ezt a mennyei Atya jelentette ki számodra. Ekkor elkezdte Jézus megjelteni neki azt, hogy Ő milyen halállal fog majd meghalni.

Erről beszélt pár mondatot, és Péter azt mondta, hogy nem, nem, ez nem lehetséges, nem lehetséges! Mit válaszolt Jézus? Távozz tőlem sátán, bántásomra vagy nékem! Hogyan lehetséges az, hogy egyszer az ember megnyitja magát Isten Szellemének csodálatosan, eltelik pár perc, és valami egész másra nyitja meg magát? Péter miből fakadóan mondta azt, amit mondott? A saját érzelmei, a saját félelmei, a saját gondolatai voltak ezek. Nem akarlak téged, Jézus, elveszíteni! De ezt nem a Szellem jelentette ki neki. Jézus ezért nagyon keményen megdorgálta őt. Nem szeretnénk azt, hogy Jézus így szóljon hozzánk, ugye? Halleluja!

Köszönöm szépen, hogy szolgálhattam felétek három héten keresztül! Isten áldjon meg benneteket gazdagon!

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek az angol bővített és a magyar egyszerű fordítás kiadás számozását követik.

